

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.701.021/2026/28.
I. rendű felperes: Magyar Mérnöki Kamara
(Budapest, Budaörsi út 125/A.)
Az I. r. felperes képviselője: dr. Rátkai Gábor ügyvéd
(Kaposvár, Rákóczi tér 12. I/6.)
II. rendű felperes: Ötvöskónyi Község Önkormányzata
(Ötvöskónyi, Fő utca 51.)
A II. r. felperes képviselője: dr. Kovács Péter Balázs ügyvéd
(Budapest, Kövér Lajos utca 40. fszt.1.)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5-11.)
Az alperes képviselője: dr. Dobó Anita kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.21/13/2026. iktatószámú
határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t :

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2026. február 25. napján kelt D.21/13/2026. számú határozatát – az I. rendű felperes 2. kérelmi eleme vonatkozásában – megsemmisíti és e körben az alperest új eljárásra kötelezi, ezt meghaladóan az I. rendű felperes keresetét elutasítja.

A Fővárosi Törvényszék a II. rendű felperes keresetét elutasítja.

A feljegyzett 60.000 (hatvanezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű felperes 2025. december 11-én „Ötvöskónyi csapadékvíz elvezető hálózat fejlesztés” tárgyában a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 112. § (1) bekezdés a) pontja alapján a 117. § szerinti saját beszerzési szabályok alkalmazásával közbeszerzési eljárást indított (EKR002241472025). A beszerzés becsült értéke 33.332.132 Ft, a közbeszerzési eljárás uniós pályázatból kerül finanszírozásra 100%-os támogatás intenzitással (TOP_PLUSZ-1.2.1-21-SO1-2022-00003).
- [2] A felhívás a II.1.4) pontja szerint a közbeszerzés rövid ismertetése:
A (...) projekt keretében 1109 fm folyóméteren megvalósul a csapadékvíz elvezetés rekonstrukciója, nyílt árokszakaszok helyreállítása, mederrendezés, átereszek tisztítása, átépítése, valamint az ezek által összegyűjtött csapadékvíz befogadóba való eljuttatása.
A kivitelezés az alábbi munkálatokat tartalmazza:
- Tervezett burkolt árok hossza áteresz nélkül: 53 fm

- Profilozás (földmű) áteresztés nélkül: 1056 fm

- Közmű (Gázvezeték) kiváltás: 1 db

opció műszaki tartalma a módosítás tekintetében a normál műszaki tartalomhoz képest: Hidak építése

- [3] A felhívás II.2.10.) pontja szerint az opciókra vonatkozó információ: A jelen eljárás részeként opcionálisan megvalósításra kerül a Hidak építése a műszaki leírás alapján. Az OK-0-0 jelű árok esetében 2 helyen 6m széles, 25 t teherbírású beton híd (összesen 2 db híd) kerül kialakításra, előfejekkel, a területekre való bejárhatóság biztosítása érdekében, a 08; 010/2 hrsz.-ú ingatlanokon.
- [4] A felhívás II.2.5) pontja szerint a II. r. felperes az értékelés során minőségi és árszempontot alkalmazott, az árszempont súlyszáma 70 (nettó vállalkozói díj-nettó HUF, opcióval). A minőségi szempontok között 5-5 súlyszámmal került értékelésre az M1.1 alkalmassági követelményre bemutatott szakember többlet szakmai tapasztalata (min 0, max 60 hó), valamint az M1.2 alkalmassági követelményre bemutatott szakember többlet szakmai tapasztalata (min 0, max 60 hó), míg 2 súlyszámmal az organizációs terv.
- [5] A felhívás III.1.3) pontja szerint a műszaki, illetve szakmai alkalmasság körében előírásra kerültek az alábbiak:
- M/1.
- M/1.1. Alkalmatlan az ajánlattevő, ha nem rendelkezik legalább 1 fő szakemberrel, aki a 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet 1. melléklet / VI. Felelős műszaki vezetés 3. rész 7. pontjában előírt MV-VZ jelölésű (vízgazdálkodási építmények szakterület) jogosultsággal, vagy azzal egyenértékű jogosultsággal, vagy a jogosultság megszerzéséhez szükséges végzettséggel, ill. képzettséggel vagy ezzel egyenértékű végzettséggel, ill. képzettséggel és szakmai gyakorlattal rendelkezik.
- M/1.2. legalább 1 fő szakemberrel, aki a 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet 1. sz. melléklet / VI. Felelős műszaki vezetés 2. rész 2. pontjában előírt MV-M (Mélyépítési és mélyépítési műtárgyak szakterület) jogosultsággal, vagy azzal egyenértékű jogosultsággal, vagy a jogosultság megszerzéséhez szükséges végzettséggel, ill. képzettséggel vagy ezzel egyenértékű végzettséggel, ill. képzettséggel és szakmai gyakorlattal rendelkezik.
- A szakemberek közötti átfedés megengedett.
- Az M/2. alkalmassági követelményként előírt referencia körében a II. r. felperes előírta, hogy „a referencia-követelménynek történő megfelelés max. 3 szerződésből teljesíthető oly módon, hogy azok együttesen vagy külön-külön tartalmazzon legalább földmű ÉS burkoltárok-rész feladatokat, illetve közműkiváltást. Ajánlatkérő elfogadja, ha az előírt műszaki tartalmat ajánlattevő egy referenciával igazolja.”
- [6] A felhívás IV.1.4. pontja szerint „Ajánlatkérő az alkalmasnak minősített ajánlattevők közül kizárólag az 5 legmagasabb pontszámot elérő és kizáró okok hatálya alatt nem álló ajánlatot tevő ajánlattevővel tárgyal.”
- [7] A felhívás VI.3.4) „További információk” 13. pontja szerint: „Ajánlattevőnek ajánlata részeként szakmai ajánlatot kell csatolnia az alábbiak szerint: [...] 4) organizációs terv, cégszerűen aláírt formában. Az organizációs tervvel szembeni elvárásokat a KD tartalmazza. Ajánlatkérő a szakmai ajánlat teljes hiányára, illetve a fentiekben jelzett 1) -4) pontokban felsorolt részelemek valamelyikének teljes hiányára (pl. nem csatolt organizációs tervet) vonatkozóan nem rendel el hiánypótlást, annak teljes hiánya esetén az ajánlat a Kbt. 73.§ (1) bekezdés e) pontja szerint érvénytelen.”
- [8] Az organizációs terv kötelező tartalmi elemeit a 24. pont a következők szerint írta elő:
- Ajánlattevő csatoljon helyszíni organizációs tervlapot (tervlapokat) és organizációs műszaki leírást, amelyekben meghatározza és ismerteti a következőket:
- A kivitelezésre vonatkozó térbeli organizáció (helyszíni kivitelezés-szervezési megoldások komplexen) tervezett technológiai megvalósítási folyamatnak megfelelő bemutatása. Ezen belül a munkavégzés, a kivitelezési munkaterületek kivitelezési-megvalósítási folyamatnak

megfelelő megtervezése, organizációs terven történő grafikai ábrázolása, a kivitelezés során igényelt maximális felvonulási területigény meghatározása m²-ben kifejezve.

- Tervezze meg a felvonulási terület és az kivitelezési munkaterületek be-, és kihajtási rendjének szabályozását, a beszállítási útvonalakat, beszállítási időszakokat. Legalább az organizációs leírásban ismertesse a felvonulási területre és a kivitelezési munkaterületekre (organizációs helyszínekre) történő anyag-, és eszközbeszállítások, illetve elszállítások módját, az építési, illetve bontási hulladék gyűjtésének, tárolásának, elszállításának szervezésének módszerét.

- Az igényelt felvonulási terület, és a kivitelezési-technológiai folyamatnak megfelelő kivitelezési munkaterületek közötti biztonságos közlekedési kapcsolat megtervezése, bemutatása mind a kivitelezést végző személyi állomány, mind az eszközök, gépek, berendezések, anyagok és hulladékok be-, és elszállítása szempontjából.

- A felvonulási területen és a kivitelezési munkaterületeken tervezett hulladékkezelés és a tárolások megtervezése: anyagtárolások, depók, hulladéktárolások és hulladékgyűjtések bemutatása a teljes megvalósítási folyamathoz illesztetten, a szerződéstervezetben szereplő és/vagy jogszabályi és/vagy rendeleti előírások figyelembevételével.

- A felvonulási területen és a kivitelezési munkaterületeken a megvalósításhoz használni tervezett önjáró vagy telepített építőgépek (nem kézi gépek) elhelyezésének megtervezése, használaton kívüli időpontokban történő elhelyezése, tárolása.

- Az organizációs leírásban ismertesse az építési folyamattal kapcsolatban a munkavédelmi előírások teljesítésére betervezett munkabiztonsági létesítményeit.

- Az organizációs tervlap és az organizációs leírás a teljes körű projekt megvalósítási folyamatra vonatkozóan elkészítendő, a megvalósítandó létesítmény különböző részmunkáinak tekintetében összeegyeztetettnek kell lennie, vagyis például az elvégzendő munkák organizációs terve nem tartalmazhat olyan megoldást, amely nem teszi lehetővé valamely műszaki-technológiai kivitelezési időütemezési tervben tervezett szervezési folyamat, megoldás megvalósítását.

- Az organizációs terv részeként ajánlatkérő előírja műszaki ütemterv csatolását.

- A megvalósítási helyszínhez legközelebb eső segítségnyújtó hely(ek) címe.

Az organizációs terv vizsgálatát és értékelését az ajánlattételi dokumentáció II.6. 7.2. pontja tartalmazta, amely e fenti előírások megvalósítását és annak részletezettségét értékelte 0 és 3 közötti pontszámozással.

[9] Az I. rendű felperes 2026. január 16-án a felhívás jogszerűségét vitatva a Kbt. 148. § (2) bekezdés alapján jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez.

[10] Pontosított jogorvoslati kérelme 1. kérelmi eleme szerint a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 76. § (6) és (7) bekezdéseit arra tekintettel, hogy feltételezhetően jogsértő módon határozta meg az organizációs tervet, mint műszaki-szakmai értékelési szempontot, amelyre súlyszámot is kívánt alkalmazni. Ez a bírálati részszerző egyrészt túlzottan szubjektív megítélésű, másrészt aránytalan és diszkriminatív, mert a projekt kis volumenére és a helyi viszonyokra tekintettel (alacsony forgalmú térségben történő kivitelezés) egy részletes organizációs terv értékelése nincs arányban a közbeszerzés tárgyával. Az organizációs terv kötelező tartalmi elemei közül több is – különösen a felvonulási terület mérete m²-ben, a grafikus depóniaterv bemutatása, valamint a KRESZ szintű részletezettségű logisztikai útvonalterv benyújtása – a jelen beszerzés tárgyához mérten irreálisan túlzó, ezek a formai-szervezési előírások messze meghaladják azt, ami egy kisforgalmú településen megvalósuló építési beruházás esetén ésszerűen indokolható. Az ilyen mértékben részletezett tervanyagok elkészíttetése jelentős többletterhet ró a gazdasági szereplőkre és eltántoríthat potenciális ajánlattevőket, ezzel a versenyt szűkíti. A legkritikusabb elem az organizációs terv előírása komplex tartalmi követelményekkel párosítva, mely rendkívül magas érvénytelenségi kockázatot teremt az ajánlattevők számára. A mindössze 2-es súlyszám a 100-ból arra utal, hogy az organizációs terv valós értékelési szerepe marginális. A szempont funkciója

vélhetően nem a minőségi differenciálás (hiszen 2 pont alig befolyásolja a végeredményt tiszta versenyben), hanem egyfajta szűrő kritérium alkalmazása. Kérte ezért az alperest, hogy a felhívásból az organizációs tervre vonatkozó értékelési szempontot törölje.

- [11] A 2. kérelmi elemében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 65. § (3) bekezdését azzal, hogy alkalmassági feltételként írta elő az MV-M kódjelű jogosultsággal rendelkező szakembert az eljárásban, és kérte a II. rendű felperes kötelezését ezen előírás felhívásból való törlésére. Érvéle szerint a közbeszerzési eljárás során előírt mérnöki jogosultságokkal kapcsolatban a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvény (a továbbiakban: Méptv.) alapján kizárólag maga jogosult nyilvántartást vezetni, azokat ellenőrizni és hitelesíteni figyelemmel az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről szóló 266/2013. (VI. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 266/2013. Korm. rendelet) előírásaira is. A II. rendű felperes a jogosultságok megítélését nem a törvény szerinti kamarai rendszerre alapozta. Az eljárás tárgya, azaz a közbeszerzési feladat (vízelvezetési rendszer rekonstrukciója, ároképítés, átereszek építése) vízépitési tevékenység, amely a jogosultsági rendszere szerint az MV-VZ (vízépités) szakterülethez tartozik, nem pedig az MV-M-hez. Az MV-M kódjelű jogosultsággal rendelkező szakember előírásával olyan alkalmassági követelményt is meghatározott, amely nem felel meg a projekt műszaki tartalmának, mindez jogszabályba ütköző és szűkíti a versenyt azáltal, hogy más, a feladat teljesítésére egyébként alkalmas kamarai jogosultsággal (pl. MV-VZ, de MV-M nélkül) rendelkező szakembereket kizár az eljárásból.
- [12] A 4. kérelmi elem szerint a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 65. § (3) bekezdését azzal, hogy az alkalmasság feltételeként írta elő a közműkiváltási referencia meglétét, kérte ezért a II. rendű felperes kötelezését ezen előírás felhívásból való törlésére. Arra hivatkozott, hogy a műszaki leírás alapján a projekt mindössze 1 db gázvezeték kiváltását tartalmazza. A közműkiváltás – különösen gázvezeték esetében – speciális, jellemzően a szolgáltató által előírt szakcégek vagy maga a szolgáltató bevonásával végzett tevékenység, amely a csapadékvíz-elvezetés kivitelezéséhez képest elhanyagolható volumenű és értékű járulékos feladat. Azzal, hogy az ajánlatkérő az alkalmasság feltételeként írta elő a közműkiváltási referencia meglétét, a csapadékvíz-elvezetésben (a beszerzés főtárgyában) egyébként nagy tapasztalattal rendelkező gazdasági szereplőket kizárhatta pusztán azért, mert korábbi munkáik során nem volt szükség közműkiváltásra, vagy azt nem a fővállalkozói szerződés részeként kezelték. Ez a feltétel nem a csapadékvíz-elvezető hálózat kiépítésére való alkalmasságot méri, hanem egy marginális résztvevő tevékenység meglétét, ami sérti a Kbt. versenykorlátozás tilalmára vonatkozó rendelkezéseit.
- [13] A jogorvoslati eljárásban az II. rendű felperes eljárásjogi kifogást emelt az I. rendű felperes kérelmezői jogosultsága ellen. A 2. kérelmi elemre vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy a projekt műszaki tartalmában vannak olyan munkafolyamatok, amelyekhez a MV-V-s jogosultság szükséges. A műszaki leírás 5. oldalán a 4. pontban a 4. bekezdésben egyértelműen olyan munkát határozott meg, amely igényli az MV-M szakértelmet, tekintettel az alépítmény építési feladatra. („Az árkok továbbra is földmedrűek lesznek, az iránytörésekhez a mellékelt részletterv szerinti kialakítással betonba rakott terméskő burkolatot terveztünk a meder biztosításának érdekében.”) A betonba rakott terméskő (ami műtárgynak minősül) esetén az alapozási munkákhoz (az alépítmény építése) egyértelműen szükséges az előírt szakértelem megléte.

Az alperes határozata

- [14] Az alperes a 2025. február 25-én kelt D.21/13/2026. számú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította.
- [15] Indokolásában elsőként a II. rendű felperes ügyfélképességét vizsgálta. Megállapította, hogy mind Méptv. 16. § 21. pontjában meghatározott építési beruházás definíció alapján, mind

pedig a Kbt. 8. § (3) bekezdése alapján megállapítható, hogy a csapadékvíz elvezető hálózat fejlesztése olyan építési tevékenység útján megvalósuló beruházás, amely építési beruházásnak minősül. A beruházás, mint építési beruházás részét képezi a mérnöki munka, tervezés, tervellenőrzés, beruházás lebonyolítás, műszaki szakértések, mérnöki szakértelem biztosítása, felelős műszaki vezetés, műszaki ellenőrzés, organizáció stb., amely tevékenységek a kérelmező tevékenységével egyértelműen összefüggő, mérnöki szakértelmet is igénylő tevékenységek. A felhívás III.1.3) pontja alkalmassági követelményként felelős műszaki vezető szakember bevonására kötelezte az eljárásban részt venni kívánó gazdasági szereplőket. A Méptv. 24. § (1) bekezdése értelmében mérnöki és építészeti tevékenységet – így felelős műszaki tevékenységet is – csak az folytathat, aki kamarai tagsággal rendelkezik, így a kamara tevékenységével való összefüggés arra tekintettel is megállapítható, hogy az előírt szakemberek felett a kérelmező gyakorolja a szakmai felügyeletet (engedélyezés, névjegyzékbe vétel stb.). A Méptv. 32. § (3) bekezdése alapján továbbá az országos kamarák képviselik a mérnöki és építészeti tevékenységet folytatók érdekeit, amelynek értelmében az I. rendű felperes érdekképviselői minősége egyértelműen megállapítható. A II. rendű felperes hivatkozására reflektálva megállapította, hogy a Kbt. 148. § (1) bekezdése a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdekképviselői szervezet esetén nem írja elő a saját jogsérelem, a közvetlen jogos érdek fennállásának igazolását, hanem attól függetlenül, alanyi jogon biztosítja a kérelmezői jogosultságot a jogszabályi feltételek szerinti kamarák és érdekképviselői szervezetek részére. Abban az esetben tehát, ha a kamara vagy érdekképviselői szervezet tevékenysége összefügg a közbeszerzési eljárás tárgyával, semmilyen más feltétel nem vizsgálendő az ügyfélképesség megállapításához. A Kbt. 148. § (1) bekezdésének rendelkezésére tekintettel nem alapos a II. rendű felperes azon kifogása sem, amely szerint a Méptv. 32. § (3) bekezdés *i*) pontja az I. rendű felperes, mint országos kamara tekintetében csak országos jelentőségű versenytárgyalások, tervpályázatok vonatkozásában határoz meg feladatokat tekintve, hogy a kógens Kbt. rendelkezés egyértelműen megállapítja a közbeszerzési jogsértések vonatkozásában a kamarák és érdekképviselői szervezetek tekintetében a közbeszerzési jogsértések megállapítása iránti kérelmezői jogosultságot a közbeszerzés tárgyával való összefüggés fennállása esetén. Annak relevanciáját sem látta igazoltnak, hogy a jogorvoslati kérelem benyújtására a területi kamarával együttműködésben került-e sor, tekintve, hogy a Kbt. fenti rendelkezése a kérelmezői jogosultság kapcsán egyértelműen rendelkezik, amely rendelkezés a fentiek szerinti kifogás vizsgálatával nem szűkíthető. Az I. rendű felperesnek egyrészt, mint a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamarának, másrészt pedig, mint érdekképviselői szervezetnek is, fennáll az ügyfélképessége a jogorvoslati eljárásban, vagyis a jogorvoslati eljárás kérelmezői jogosultsága alátámasztott.

- [16] Az alperes a jogorvoslati kérelem érdemében az 1. kérelmi elem alapján megállapította, hogy az organizációs terv a részletesen megadott tartalma alapján a szerződés tárgyához kapcsolódik, az elvégzendő kivitelezési munkák organizációját kell az ajánlattevőknek elkészíteniük, azaz az értékelési szempont megfelel a Kbt. 76. § (6) bekezdés *a*) pontjának, tekintettel a Kbt. 76. § (7) bekezdésére is. Az ajánlatkérő az ajánlati dokumentáció II.6. fejezetének 7. pontjában nagyfokú részletezettséggel megadta, hogy milyen szakmai szempontok szerint és hogyan fogja pontozni az értékelés során a benyújtott organizációs terveket, ennél fogva az értékelés átlátható és objektív módon történhet, nem áll fenn önkényes értékelés lehetősége, így az értékelési szempont megfelel a Kbt. 76. § (6) bekezdés *b*) pontjának is. A Kbt. 76. § (6) bekezdés *c*) pontja alapján az alapelvek közül a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti átláthatóság, a (2) bekezdés szerinti esélyegyenlőség és arányos módon való eljárás biztosításának kötelezettsége vizsgálata volt szükséges. Mivel az ajánlati felhívásban és az ajánlati dokumentációban is részletesen meg lett adva az organizációs terv elvárt tartalma, valamint a dokumentációban részletesen meg lettek adva annak értékelési részletei, ami alapján a pontozás elvégzésre kerül, így az átláthatóság alapvető követelménye

ezzel az értékelési szemponttal kapcsolatban teljesül. A II. rendű felperes olyan építőipari gazdasági szereplők jelentkezését várja a kivitelezési munkák elvégzésére, akiknek bizonyos fokú (az alkalmassági feltételekben előírt mértékű) tapasztalata van az ilyen jellegű munkákkal kapcsolatban. Egy építőipari céggel szemben az az elvárás nem lehet túlzó, hogy egy elvégzendő kivitelezési munka organizációs terveit el tudja készíteni, különös tekintettel arra is, hogy a megadott tartalmi elvárások tulajdonképpen sorvezetőként használhatók annak elkészítéséhez, így annak elkészítése még egy ebben esetleg járatlanabb szakembernek sem okozhat gondot. Az értékelési szempont ezért nem sérti az esélyegyenlőség alapelvét sem. Az arányossággal kapcsolatban maga az I. rendű felperes is megjegyzi, hogy ennek az értékelési szempontnak a súlyszáma alacsony, mindösszesen 2, míg a többi értékelési szemponthoz összesen 98-as súlysám tartozik. Ennélfogva az aránytalanság (túlzott elvárás) nem állapítható meg. Nem érthető azon feltételezés sem, hogy az egyes elvárt tartalmi elemek hiányát az ajánlatkérő miért értékelné érvénytelenségi okként, hiszen az ajánlati dokumentációnál az egyes tartalmi elemek pontozásánál egyértelműen le van írva, hogy azok teljes hiányának következménye a 0 részpontszám. Az ajánlatkérő csupán az organizációs terv (mint szakmai ajánlat) teljes hiányához, illetve egyetlen lényeges tartalmi elem nem megfelelő elkészítéséhez kapcsolt érvénytelenséget. Ennélfogva, ha egy ajánlattevő csak ezen egyetlen tartalmi elemet tartalmazó organizációs tervet nyújt be, úgy már teljesíti az érvényességi feltételt ezen tekintetben, és az így kapott alacsonyabb pontszám sem fogja nagy mértékben befolyásolni esélyeit a szerződés elnyerésére, tekintettel az alacsony súlysámra. Megállapítható tehát, hogy az értékelési szempont nem sérti az arányos módon való eljárás alapelvét sem.

- [17] Indokolása szerint a 2. kérelmi elem tekintetében a közbeszerzés tárgyát képező építési beruházás nem összetett, műszaki tartalma egyszerű, értéke az építési beruházások között viszonylag alacsony. Azt kellett vizsgálni, hogy az M/1.2) alkalmassági feltétel feltétlenül szükséges volt-e a közbeszerzés tárgyát képező feladat ellátásához és annak előírása levezethető volt-e az ajánlatkérő valós beszerzési igényéből, az indokoltan került-e előírásra. Áttekintette a megvalósítandó feladatokat, és szakmai véleménye szerint az opcióként előírt 2 db 25 tonna teherbírású előfejjel épített 6 m széles híd építéséhez szükséges az MV-M jogosultsággal rendelkező szakember részvétele. A vízelvezető földmedrű árok a Méptv. 16. § 34. és 94. pontjai szerint – mint nyomvonalas műszaki alkotás – építménynek minősül, valamint a Méptv. 16. § 94. pontja szerint a híd műtárgynak minősül. A 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet szerint az MV-M jogosultsággal rendelkező szakember által végezhető felelős műszaki vezetői feladatok között szerepel „Az építményhez szerkezetileg vagy funkciójában kapcsolódó [...] műtárgyépítési [...] munkáinak felelős műszaki vezetése.”. Ezáltal megállapítható, hogy az MV-M jogosultsággal rendelkező szakember bevonására szükség van a közbeszerzés tárgya szerinti építési beruházás megvalósításához, a II. rendű felperes az MV-M jogosultságú szakemberrel kapcsolatos műszaki szakmai alkalmassági követelmény előírásával nem sértette meg a Kbt. 65. § (3) bekezdését. Az I. rendű felperes az MV-M jogosultságú szakemberrel kapcsolatos alapelvekre vonatkozó jogsértés körében többlet tényállási elemet nem adott elő, előadása szerint a tételes jogszabályhely megsértésére előadottak sértik a felhozott alapelveket is (Kbt. 2. § (2) és (4) bekezdései). A kialakult joggyakorlatra figyelemmel nem állapította meg az alapelvi jogsértést, tekintettel arra, hogy az előadottak alapján a vélelmezett jogsértés a tételes jogszabályi rendelkezések alapján elbírálható volt.
- [18] A 4. kérelmi elem vonatkozásában rögzítette, hogy a II. rendű felperes a referenciában bemutatandó közműkiváltás mennyiségét nem határozta meg, csupán annyi volt az elvárása, hogy a referenciák valamelyike tartalmazzon közműkiváltást. Ezt összevetve azzal, hogy a referencia akár három korábbi munkából is bemutatatható, valamint azzal, hogy nem csak új építés, hanem átépítés, bővítés vagy felújítás is lehetett a referencia munka tárgya, továbbá nem korlátozta a kiváltott közmű típusát sem, megállapítható, hogy a referencia elvárás az

építés kivitelezést végző gazdasági szereplők széles körének tette lehetővé az ajánlattételt. A kérelmező által felvázolt helyzet, miszerint a feltétel csapadékvíz-elvezetésben egyébként nagy tapasztalattal rendelkező gazdasági szereplőket zárhat ki pusztán azért, mert korábbi munkáik során nem volt szükség közműkiváltásra, nagyon kevésbé jellemző, a csapadékvíz elvezető rendszerek létesítésekor – tekintettel nagy területi kiterjedésükre – szinte minden alkalommal sor kerül közműkiváltásra. Nem vitatott az, hogy a teljesítendő szerződés részét képezi 1 db gázvezeték kiváltása is, tehát a nyertes ajánlattevőnek képesnek kell lennie ezen feladat elvégzésére. A közműkiváltásra vonatkozó műszaki szakmai alkalmassági követelmény előírása nem sértette meg a Kbt. 65. § (3) bekezdését.

A kereset és a védírat

- [19] Az I. rendű felperes a határozatot keresettel támadta, melyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget nem igényelt. Indítványozta, hogy a bíróság egyik fél javára se állapítson meg perköltséget, illetve kérte az alperesi perköltség mérséklését a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. §-a alapján.
- [20] Hivatkozása szerint a határozat sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át és 71. §-át, ezáltal az alperes az 1., a 2. és a 4. kérelmi elemek körében megalapozatlan döntést hozott.
- [21] A 2. kérelmi elem (MV-M alkalmassági követelmény) vonatkozásában az alperes tévesen értelmezte a 266/2013. Korm. rendeletet, döntése sérti a Kbt. 65. § (3) bekezdését.
- [22] A beruházás szakmai főtárgya vízügyi jellegű (vízelvezető földmedrű árok), és a jogosultsági rendszer szakágazati logikája szerint ehhez a MV-VZ kódjelű, „Vízgazdálkodási építmények szakterület” felelős műszaki vezetői kompetencia kapcsolódik. A vízelvezető földmedrű árok, illetve a burkolt árok is értelemszerűen folyadék-, ömlesztett anyag továbbítására szolgáló és nyomvonalas műszaki alkotás, a Méptv. 16. § 94. pontja szerinti műtárgy. Az építési beruházás fő tárgya az árok, az ahhoz kapcsolódó további követelmények mind ezen műszaki alkotáshoz kapcsolódnak. A vízilétesítmények a Méptv. 16. § 144. pontja szerint sajátos építményfajták. A sajátos építményfajták – ellentétben a határozatban rögzítettekkel – nem különülnek el a műtárgyaktól, hanem azon belül speciális esetnek tekintendők, amelyekre további előírásokat és szakmai szabályokat is megállapít a jogalkotó, amit a Méptv. 2.§-a is altámaszt. A terület felett felügyeletet ellátó szakmai köztestületként fenntartja azon álláspontját, hogy az ajánlatkérésben rögzített vízelvezető földmedrű árkot, mint műtárgyat és mint a Méptv. fogalommeghatározás szerinti tágabb értelemben vett építményt a 266/2013. Korm. rendelet 1. számú mellékletében rögzített VI. Szakma (felelős műszaki vezetői szakma) 3. részének 7. pontjában rögzített, vízgazdálkodási építmények szakterületben rögzített személy végezheti. Az MV-VZ kódjelű Vízgazdálkodási építmények szakterület leírása szerint: „a Vízgazdálkodási építmények és az azokhoz szerkezetileg vagy funkcionálisan kapcsolódó építményrészek, mérnöki létesítmények – az 1. részbe tartozó építmények kivételével – építési-szerelési munkáinak felelős műszaki vezetése [...]”. A hidakkal, mint műtárgyakkal kapcsolatos műszaki vezetési tevékenység nincs rögzítve a jogszabály által hivatkozott 1. rész között, így ez a kivétel sem akadályozza, hogy valamennyi, a beruházás fő tárgyához funkcionálisan kapcsolódó építményrész esetében MV-VZ kódjelű jogosultsággal rendelkező szakember járjon el. A jogalkotó célja szerint, ha egy feladat kifejezetten egy mérnöki diszciplínát érint – jelen esetben a vízilétesítmények építését – akkor az ahhoz kapcsolódó valamennyi feladatot el tudja végezni a szakember. Az alperes továbbá jogsértően olyan körülményre alapította az elutasítást, amelyre a II. rendű felperes sem hivatkozott, ugyanis utóbb azzal indokolta az MV-M kódjelű jogosultság szükségességét, hogy az iránytörésekhez tervezett betonba rakott terméskő (ami műtárgynak minősül) alapozási munkáihoz szükséges az előírt szakértelem megléte. A felhívás nem lehetett

jogszerű akkor, ha maga a II. rendű felperes sem ismerte, hogy mi is alapíthat meg egy felelős műszaki vezetői jogosultságot.

- [23] Feltéve, de nem megengedve, hogy a két híd kivitelezése további jogosultságot tenne szükségessé, az ilyen többletjogosultság a 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet rendszere alapján nem mélyépítési (MV-M), hanem közlekedési építményekre vonatkozó felelős műszaki vezetői jogosultság (MV-KÉ), illetve a szabadnyílás függvényében MV-KÉ-R lehet. Az MV-M jogosultság előírása így sem a beruházás főtárgyához, sem az opcionális hídépítési elem normatív besorolásához nem illeszkedik. A 266/2013. Korm. rendelet besorolása alapján az MV-M jogosultság kifejezetten szakági felelős műszaki vezetői jogosultságnak minősül, amely az általános építmények (elsősorban magasépítési szerkezetek, épületek) megvalósításához kapcsolódó, azt kiszolgáló részfeladatok ellátására hivatott, ezzel szemben a jelen közbeszerzés és építési beruházás tárgya teljes egészében sajátos építményszakmának minősül. A magyar építésügyi szabályozás és a jogosultsági rendszer koncepcióján és élesen elválasztja ezt a kettőt. A 266/2013. Korm. rendelet rendszerében a kivitelezői oldalon eljáró felelős műszaki vezetői (MV) és az építetők oldalon eljáró műszaki ellenőri (ME) tevékenységek hatóköre, szakmai tartalma és a hozzájuk rendelt kompetenciák rendszertanilag tükörképei egymásnak. A mélyépítési műszaki ellenőri jogosultság (ME-M) (1. melléklet) pedig kifejezetten az épületek megvalósításának kiegészítő, szakági tevékenységére vonatkozik (így különösen az épületekhez tartozó alapozási, sík- és mélyszivárgó építési, valamint az épületekhez kapcsolódó támfalépítési munkákra). Mivel a két szakmagyakorlási kör tevékenységi tárgya azonos, az ME-M definíciójából levezethető korlátok az MV-M jogosultságra is kötelező érvényűek. Ebből is következik, hogy a mélyépítési jogosultság (legyen az MV-M vagy ME-M) nem egy univerzális földmunkás vagy műtárgyépítő kategória, hanem az általános magasépítési feladatok (épületek) elválaszthatatlan, kiegészítő szakági jogosultsága. Ennek okán egy olyan beruházásnál, ahol épület egyáltalán nem is épül, ott az épületek kiegészítő jogosultságának minősülő MV-M kategória előírása fogalmilag kizárt és ilyen alkalmazása jogszabálysértő. Az MV-M jogosultsági előírás kapcsán bemutató ábrát csatolt a jogosultsági rendszerről. Csatolta továbbá az elsőfokú etikai-fegyelmi bizottság nyilatkozatát arra, hogy amennyiben MV-M jogosultságú felelős műszaki vezető MV-KÉ műszaki vezetői feladatot lát el, az fegyelmi vétséget (kompetenciavétséget) alapozhat meg. Kiemelte, hogy a szakmagyakorlási rendelet 5. §-a a sajátos építményszakmához kapcsolódó jogosultságokat a Magyar Mérnöki Kamara hatáskörébe sorolja.
- [24] A felperes a védírára tett észrevételében és azt követő beadványában hivatkozott arra is, hogy az alperes nem észlelte, hogy az építési beruházások, valamint az építési beruházásokhoz kapcsolódó tervezői és mérnöki szolgáltatások közbeszerzésének részletes szabályairól szóló 322/2015. (X.30.) Korm. rendelet 16. § (2) bekezdésében rögzített azon követelménye, miszerint a hídépítéshez tervezési dokumentáció szükséges, jelen eljárásban nem érvényesül, mert a csatolt kiviteli terveken nem szerepelnek hidak. Erre az eljárás során még nem hivatkozhatott, mivel csak a határozatból értesült arról, hogy az alperes az opcionálisan megvalósítandó hidakra tekintettel tartja jogszerűnek az alkalmassági kritériumot.
- [25] Az MV-M szakember szakmai tapasztalatának – az alkalmassági kritériumon felül – értékelési szempontként történő figyelembevétele is jogsértő.
- [26] Az alperes hatáskörét túllépve hozott döntést azzal, hogy olyan kérdésben foglalt állást (szakmagyakorlási tevékenység végzésével kapcsolatos szabályozás), amelyre nincs hatásköre, mert ezen konkrét esetben nem áll fenn a szakmai kompetenciája, ebből következően az Ákr. 71. §-a szerint szakértőt kellett volna alkalmaznia, ennek elmulasztásával az Ákr. 62. §-át is megsértette. Az alperes döntése során eljáró szakemberrel szemben kifogásolta, hogy az Építész Kamarának és nem a Mérnöki Kamarának a tagja, vízépítő kompetenciával nem rendelkezik, ezért nem rendelkezik megfelelő szakmai kompetenciával. Megjegyezte, hogy a Méptv. felhatalmazása alapján a mérnöki

tevékenységekhez kapcsolódó jogosultsági engedélyezési hatósági eljárások, a szakmagyakorlás jogszerűségének felügyelete, etikai-fegyelmi ügyek lefolytatása az ő hatáskörébe tartozik.

- [27] Az 1. kérelmi elem (organizációs terv szükségessége) tekintetében az alperes hiányos és téves értékelést végzett, ezzel jogsértően állapította meg a Kbt. 76. § (6)-(7) bekezdései és a Kbt. 2. § (2) bekezdés megsértésének hiányát. Kizárólag a pontozási táblázat matematikai mérhetőségét vizsgálta, de teljesen figyelmen kívül hagyta a Kbt. 2. § (2) bekezdésében rögzített arányosság elvét és a jóhiszeműség követelményét, nem vizsgálta, hogy az organizációs terv ilyen részletességű előírása arányos volt-e, erre nem folytatott bizonyítást, ami sérti az Ákr. 62. §-át.
- [28] A megvalósítási helyszínről csatolt képek (F/2, F/3, F/4) cáfolják az ajánlatkérői elvárások életszerűségét. A képeken nyílt, mezőgazdasági területek (leáratott szántóföld, kukoricás, füves térség) és erdősávok láthatók, ami egy lakatlan, külterületi vagy falusias peremterületi zóna, gyakorlatilag korlátlan rendelkezésre álló hellyel. Egy ilyen nyílt, végtelen szántóföldi környezetben egy 1,1 kilométeres földmedrű ároktisztításhoz megkövetelni a felvonulási terület négyzetméterre pontos meghatározását, a be- és kihajtási rend szabályozását, valamint a beszállítási útvonalak és időszakok KRESZ szintű megtervezését teljességgel életszerűtlen. Jogorvoslati kérelmében hivatkozott erre a körülményre és kifejtette, hogy az érintett területen ilyen mértékű organizációs terv előírása indokolatlan. Ez nem egy belvárosi (pl. budapesti Nagykörút) csatornarekonstrukció, ahol a forgalomterelésnek és a depóniának milliméteres jelentősége van. Egy szántóföld szélén végzett munkára városi léptékű organizációs tervet előírni aránytalan és indokolatlan versenykorlátozás, amelynek valós célja nem a minőségbiztosítás, hanem a potenciális piaci szereplők kizárása a felhívásból. Az alperes azon indokolása, miszerint egy építőipari céggel szemben nem lehet túlzó elvárás egy organizációs terv elkészítése, alapjaiban téves, mivel teljesen figyelmen kívül hagyja az építőipari kivitelezések rendkívül eltérő léptékét, környezetét és technológiai komplexitását. Egy egyszerűbb, külterületi infrastrukturális karbantartási jellegű munkánál az ilyen mélységű adminisztratív tervezés elvárása a feladat saját léptékéhez képest kifejezetten túlzó, öncélú, és egyértelműen sérti a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti arányosság elvét.
- [29] Az alperes döntése továbbá azért is jogszabálysértő, mert az ár értékelése relatív módszeren alapult, amely az ajánlatok egymáshoz viszonyított arányából képez pontszámot. Ilyen rendszerben az egymáshoz közel álló ajánlati árak közötti pontkülönbség szükségképpen csekély, még akkor is, ha az árkülönbség abszolút értékben jelentős. Ezzel szemben az organizációs terv abszolút minősítési kategóriák szerint került pontozásra, ahol a pontkülönbség fix és nem relatív arányosításon alapul. E kettő együttes alkalmazása oda vezet, hogy a nominálisan alacsony súlyszámú minőségi szempont a gyakorlatban versenydöntő jelentőségűvé válik. Későbbi beadványában részletesen kifejtette, hogy a pontszámítási módszer miatt eredményez versenyhátrányt. Az alperes az arányosságot kizárólag a súlyszám nominális arányából vezette le, és nem vizsgálta az eltérő pontozási módszerek együttes hatását, ezzel nem megfelelően derítette fel a tényállást az arányosságra vonatkozóan. Kérelmében hivatkozott az értékelési szempont aránytalanságára, ezért a fordított és az egyenes arányosítás torzító hatása nem új kérelmi elem, csak a korábbi alátámasztása, ezért az alperesnek a pontozási módszereket is vizsgálnia kellett volna.
- [30] A 4. kezdeményezési elem (közműkiváltási referencia szükségessége) tekintetében az alperes egy hipotézisre alapította döntését, ami sérti az Ákr. 62. § (1) bekezdését. Azon érvelése, miszerint a csapadékvíz-elvezető rendszerek létesítésekor szinte mindig sor kerül közműkiváltásra, súlyos szakmai tévedésen alapul, mivel indokolatlanul elmosza a sűrűn közművesített, zárt városi csatornaépítések és a jelen beszerzés tárgyát is képező nyílt árkok mederrendezése közötti alapvető technológiai különbségeket. Ez utóbbi esetben a keresztező közműveket (mint a vizsgált, 1,1 km-es szakaszon található mindössze 1 db gázvezeték) csupán megóvni kellene és kiváltásuk technológiailag életszerűtlen és indokolatlan. Ebből

fakadóan a közműkiváltási referencia előírása a Kbt. 65. § (3) bekezdésébe ütközően aránytalan és szükségtelen. Továbbá a valós szakmai tapasztalat éppen az, hogy nyílt csapadékvíz-elvezető árkok mederrendezése és kotrása esetén erre szinte soha, vagy legalábbis kifejezetten ritkán van szükség. Az látszólagos engedékenységgel, hogy három szerződésből is igazolható a referencia nem segíti azokat az árokkotrásban és mederrendezésben tapasztalattal rendelkező, specializált gazdasági szereplőket, akiknek a szakmai profiljából – éppen a nyílt árkos technológia sajátosságai miatt – hiányzik a szerződés tárgya szempontjából amúgy is irreleváns közműkiváltás. A gázvezeték-kiváltás továbbá nem a fővállalkozó kompetenciáján múlik, mert csak a gázszolgáltató vagy dedikált engedéllyel rendelkező alvállalkozója végezheti el. Ezért ezt a feladatot bármelyik gazdasági szereplőnek lényegében ugyanazon a költségen meg kell rendelnie a helyi gázszolgáltatótól, ezért a referenciakénti előírásnak sem szakmai, sem pénzügyi indoka nincs, nincs összefüggésben a beruházással, ezért a döntés a Kbt 65. § (3) bekezdését is sérti. A védíratra tett észrevételében hivatkozott arra is, hogy a közműkiváltási műszaki tartalom nem szerepel a kiviteli tervlapokon és az alperes ezt nem vette figyelembe.

- [31] A II. rendű felperes a határozat megváltoztatását és az I. rendű felperes ügyfélképessége hiányának megállapítása mellett a jogorvoslati kérelem visszautasítását kérte. Perköltséget is igényelt a csatolt ügyvédi megbízási szerződés kivonat alapján. Hivatkozása szerint az alperesnek az eljárási kifogás tárgyában hozott döntése hibás érvelésen alapul. Az alperes rosszul határozta meg a közbeszerzés tárgyát, abba jogsértően vonta be a Méptv. 16. § 21. szerinti definíciót, kizárólag a Kbt. 8. § (3) bekezdése szerinti fogalmat vehette volna alapul, amely csak a kivitelezési és a tervezési tevékenységet tekinti építési beruházásnak, ebből következően a felelős műszaki vezetői tevékenység nem minősül építési beruházásnak. Az I. rendű felperes által végzett tevékenység és az általa képviselt személyek által végzett tevékenység szolgáltatásnak minősül, amit a Kbt. 8. § (4) bekezdése szabályoz. Az I. rendű felperes tehát egy másik beszerzési tárggyal, a szolgáltatásmegrendeléssel összefüggésben végez érdekképviselői tevékenységet, de nem a közbeszerzés Kbt. 8. § (3) bekezdése szerinti tárgyával összefüggésben. A Kbt. 2. § (7) bekezdéséből fakadó kógenia miatt a kiterjesztő értelmezés nem megengedett, az I. rendű felperes nem felel meg a Kbt. 148. § (2) bekezdése szerinti ügyfélképességi feltételnek. Továbbá a Kbt. 148. § (1) bekezdése szerinti rendelkezést is kógens előírásként kell figyelembe venni. A közbeszerzési eljárás CPV kódja (500000-7) alapján nem mérnöki szolgáltatás, hanem építési beruházás. A Kbt. Kommentár és miniszteri indoklás csak abban az esetben ismeri el egy kamara jogorvoslati eljárás megindítására való jogosultságát, ha az általa képviselt egy adott közbeszerzési eljárás potenciális ajánlattevői lehetnek, esélyük lehet nyertes ajánlatot tenni. Az I. rendű felperes által képviselt gazdasági szereplők nem potenciális ajánlattevői a közbeszerzési eljárásnak. A kamara esetén eleve meg kell lennie egy konkrét érdeknek, amit az adott eljárásban képviselnie kell, ez az érdek pedig nem lehet általános. Jelen ügyben ilyen nem mutatható ki, mert az I. rendű felperes által képviselt személyek a szerződés megkötésére nem képesek.
- [32] Az alperes az I. rendű felperes keresetlevelére írt védíratában – a határozatában foglaltak fenntartásával – a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt az IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján 1.000.000 Ft összegben. A képviselő ellátásához szükséges munkaórát nem jelölte meg.
- [33] Hivatkozása szerint határozata helyesen megállapított tényálláson alapul, sem eljárási, sem anyagi jogi jogszabálysértés nem történt. Az I. rendű felperes alaptalanul hivatkozott kompetenciájának hiányára tekintettel arra, hogy az eljáró tanácsnak – a Kbt 146. § (2) bekezdésének megfelelően – tagja volt Bán János építészmérnök, aki 1986-tól tevékenykedik az építőiparban és 2015 óta jár el közbeszerzési biztosként építési tárgyú ügyekben. A Kbt. 146. § (2) bekezdése az ügy tárgyával leginkább összefüggő egyetemi vagy főiskolai végzettséget ír elő, amit nem lehet úgy értelmezni, hogy egy tagnak az ügy tárgyával egészen pontosan megegyező végzettséggel kellene rendelkeznie, hiszen ez a jogorvoslati eljárások

ellehetetlenítését eredményezné, ami a jogalkotónak nyilvánvalóan nem állt szándékában. Szakértő szükségessége ezért nem merült fel, így nem sértette meg az Ákr. 71. § (1) bekezdését és 62. §-át sem. Az I. rendű felperes egyebekben nem határozta meg, hogy milyen jogosultságú szakértőre lett volna szükség. Annak eldöntése, hogy az alkalmassági feltétel előírható-e nem eljárásjogi kérdés, hanem az eljárás tanács érdemi vizsgálata körébe tartozott.

- [34] Az I. rendű felperes 2. kérelmi elemét jogszerűen bírálta el, ennek körében megvizsgálta, hogy az MV-M szakember szükséges volt-e a közbeszerzés tárgyát képező feladat ellátásához, indokoltan került-e előírásra. A hidak megépítése opcionális elem volt, ezért ezen feladatra szükséges volt olyan felelős műszaki vezető bevonása, aki ezen mérnöki végzettséget igénylő feladat ellátását az elvárható szakmai kompetenciát biztosítva ellátja. Amennyiben az ajánlatkérő úgy ítélte meg, hogy a megvalósítani kívánt beruházása során egy MV-M jogosultságú műszaki szakember biztosítani fogja tudni a műszaki vezetői feladatok megfelelő ellátását, ennek előírására jogosult volt, még akkor is, ha ezt a kompetenciát az I. rendű felperes által hivatkozott MV-KÉ jogosultságú mérnök szakember előírásával is biztosíthatta volna. Döntésében levezette, hogy az MV-M jogosultsággal végezhető tevékenységek között szerepel az építményhez kapcsolódó műtárgyak építésének felelős műszaki vezetése (a híd is műtárgy). A jogszabály ezen jogosultságnál – az ME-M jogosultsággal szemben – nem korlátozza az építmény típusát. Az előírás jogszerűségének vizsgálata nem az ajánlatkérő szándékán alapul. Utalt arra, hogy öt ajánlat is érkezett a felhívásra, és nem érkezett a gazdasági szereplőktől kifogás a szakember előírására. Az értékelési szempont jogsértő voltára az I. rendű felperes a jogorvoslati kérelmében még nem hivatkozott, ezért az nem lehet a per tárgya. A perben adta elő azt is, hogy a közbeszerzési dokumentumok nem tartalmazznak terveket a hidakról, a jogorvoslati eljárásban még nem hiányolta az I. rendű felperes a hidak terveit, erre vonatkozó kérelmi eleme nem volt, ezért azt nem is vizsgálta/vizsgálhatta.
- [35] Az 1. kérelmi elem esetén megállapítható volt, hogy az organizációs terv a részletesen megadott tartalma alapján a szerződés tárgyához kapcsolódott, elkészítése építőipari céggel szemben nem túlzó elvárás, hanem szokásos szakmai gyakorlat. Ez egy reális elvárás volt akkor is, ha a beruházást „csak” külterületen kellett megvalósítani (pl. az anyag és eszközbeszállítások módjának, a bontási hulladék gyűjtésének, tárolásának, a hulladékkezelésnek, a munkavédelmi létesítmények biztosításának stb. megtervezése nem csupán belterületi vagy „nagy volumenű” építési beruházások esetén várható el a kivitelezőktől, hanem valamennyi építési feladattal járó feladat ellátása során alapvető elvárás ezen feladatok megtervezése és ellátása). Ezt támasztja alá az is, hogy az eljárásban részt vevő gazdasági szereplők egyike sem kifogásolta az organizációs terv készítésének előírását. Az ajánlatkérő joga és felelőssége megállapítani azt, hogy mit tart szakmailag fontosnak előírni. Az értékelési szempontnak nem csak a pontozási táblázat matematikai mérhetőségét vizsgálta, hanem kifejezetten az ajánlati elem értékelésének részletesen megadott szempontjait is. Az I. rendű felperes által a keresetben hivatkozott pontozási módszer aránytalanságára a jogorvoslati kérelemben még nem hivatkozott, így ennek vizsgálatára a perben nincs lehetőség. Erre vonatkozóan azonban az I. rendű felperes álláspontja téves, tekintve, hogy a bontási jegyzőkönyvben szereplő legkedvezőbb ajánlati ár szerint amennyiben a legjobb árajánlatot tevő organizációs tervére 0 pontot kapna, annak kompenzálására egy 581.319 Ft-os ajánlati ártöbblettel szerezhetne az organizációs tervre maximális pontszámot kapó ajánlattevő azonos összpontszámot (feltételezve, hogy a többi értékelési szempontra azonos megajánlást tettek). Ez az összeg az ajánlati árának 2,9%-a, ami nagyságrendileg a súlyszámok alapján meghatározott jelentőséggel azonosítható, jelentősen nem torzítja az értékelést.
- [36] A 4. kérelmi elem kapcsán fenntartja, hogy csapadékvíz rendszer létesítésekor szinte minden alkalommal szükséges a közműkiváltás, amit igazol, hogy az a jelen, egyébként kis volumenű munkánál is szükséges volt. Nem állja meg a helyét, hogy irreleváns elem a közműkiváltás, mivel az a szerződésnek egyértelműen a részét képezi. Az I. r. felperes hivatkozása annyiban

helyénvaló, hogy valóban csak a közműszolgáltató által minősített vállalkozó végezheti ezt a munkát, azonban ezen listán jelentős számú vállalkozó szerepel. A referencia vonatkozásában sem volt előírás, hogy az ajánlattevő maga végezte el a közműkiváltást, azt végezhetette az alvállalkozója is.

- [37] Az alperes elsődlegesen a II. rendű felperes keresetlevelének visszautasítását kérte a Kp. 48. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján, másodlagosan a kereset elutasítását. Perköltséget is igényelt az IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján 1.000.000 Ft összegben, azonban a képviselőlet ellátásához szükséges munkaórákat nem jelölte meg. A II. rendű felperes eljárási kifogását továbbra sem tartotta helytállónak, az ezzel kapcsolatos határozatban rögzített érvelését fenntartotta. Védekezése szerint a közbeszerzés tárgya a jogorvoslati eljárásban nem volt vitatott, az építési beruházás. Jogszabállyal részletesen levezetve állapította meg, hogy az I. rendű felperes kamarai tevékenységével összefügg az építési beruházás. Az, hogy az I. rendű felperes által képviselt szervezetek szolgáltatást nyújtanak és nem építési beruházások kivitelezését végzik, teljes mértékben irreleváns. A felperesi logikát követve az I. rendű felperes bármilyen szolgáltatásra irányuló közbeszerzési eljárásban ügyfél lehetne, viszont építési beruházás esetén soha nem lehetne az, annak ellenére, hogy minden építési beruházás mérnöki szakértelmet igénylő, összetett folyamatok eredménye. A Kbt. 148. § (2) bekezdése nem írja elő a saját jogsérelem, közvetlen jogos érdek fennállásának igazolását.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [38] Az I. rendű felperes keresete – az alábbiak szerint – részben alapos, a II. rendű felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [39] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát egyesített perben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, nyilvános tárgyaláson bírálta el, figyelemmel arra, hogy a II. rendű felperes tárgyalás tartását kérte.
- [40] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [41] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [42] A II. rendű felperes keresetlevele visszautasításának az alperes által hivatkozott okból nem volt helye, perbeli jogképességgel és megfelelő képviseléssel rendelkezett.
- [43] A bíróság elsőként a II. rendű felperes keresetében foglalt jogsérelem megalapozottságát vizsgálta tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes kérelmezői jogosultságának fennállása olyan jogkérdés, amely az alperes érdemi döntésének előfeltétele, lévén az alperesi eljárás alapjául szolgáló kérelem előterjesztésére való jogosultság hiányában a határozat egésze válik jogsértővé és ez esetben a további kérdések vizsgálata már szükségtelen.
- [44] A Kbt. 148. § (1) bekezdése alapján az alperes eljárása kérelemre vagy hivatalból indul. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az ajánlattevő, közös ajánlattétel esetén bármelyik ajánlattevő, a részvételre jelentkező, közös részvételi jelentkezés esetén bármelyik részvételre jelentkező vagy az egyéb érdekelt, akinek jogát vagy

jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. Az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívás, a közbeszerzési dokumentumok, illetve ezek módosításának jogsértő volta miatt kérelmet nyújthat be a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdek-képviselési szervezet is. (E bekezdésben foglaltak a továbbiakban együtt: kérelmező.)

- [45] „A magyar közbeszerzési jogban a 2010. évi LXXXVIII. törvény – még a 2003-as Kbt.-ben – vezette be a szakmai kamarák, illetve az érdekképviselési szervezetek külön nevesített ügyfélképességét. E törvény indokolása szerint azért volt szükség ennek a rendelkezésnek a bevezetésére, mert az új szabály elősegíti a közbeszerzési eljárások során előforduló jogsértések visszaszorítását, mivel a jogalkalmazás során gyakran olyan helyzet alakult ki, hogy az ajánlattevők annak ellenére, hogy jogsértést észleltek, nem fordultak a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz, mivel attól tartottak, hogy egy esetleges jogorvoslati eljárás megindítása esetén megromolhat a kapcsolatuk az ajánlatkérővel, ezáltal az ajánlatkérő későbbi közbeszerzési eljárásaiban kevesebb esélyük lesz nyertes ajánlatot tenni. Ennek a problémának az áthidalására alkalmas az adott tevékenységű kamarák vagy érdekképviselési szervek eljárásindítási jogosultságának megadása.” (Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez; szerkesztette: Dezső Attila / Tátrai Tünde; 2026. január 1. időállapot, a továbbiakban: Kommentár) A Kommentár jogtörténeti elemzésében kitér arra is, hogy az 1995-ös Kbt. (a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény) nem nevesítette külön az érdekképviselési szervek kérelmezői jogát, ezért csak egyéb érdekeltként terjeszthettek elő kérelmet. Egyéb érdekeltként csak azon személyek (jogi személyek) nyújthattak be jogorvoslati kérelmet, akiknek jogi vagy érdeksérrelme közvetlenül kimutatható volt a vitatott beszerzéssel összefüggésben, és „nem volt közvetlen érdeknek nevezhető az a körülmény, hogy egy társadalmi szervezet olyan tagokat tömörít – és mint ilyen általános és minden tagot érintő érdekeket véd –, amelyek adott közbeszerzési eljárásban ajánlattevőként potenciálisan megjelenhetnek”. „Az alapszabályi célt nem lehetett akként értelmezni, hogy az kiterjedt a tagok jogait vagy jogos érdekeit esetlegesen érintő konkrét közbeszerzési ügyre. A bírói gyakorlat szerint az 1995-ös Kbt.-be ütköző tevékenység vagy mulasztás csak olyan egyéb érdekelt jogát vagy jogos érdekét érinthette, akivel szemben megállapítható volt, hogy az adott ügy közvetlenül kihatott rá, és ez a kihatás a jog vagy jogos érdek sérelmével járhatott. (...) (Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.036/2003/5.).”
- [46] A fentiekben bemutatott korábbi szabályozáshoz képest jelentős változást jelent, hogy a jelenleg hatályos Kbt. 148. § (2) bekezdése egyértelműen külön nevesíti a kamarák és érdekképviselési szervezetek kérelmezői jogosultságát és elkülöníti az „egyéb érdekelt” kérelmező jogosultságától. A kétféle jogosultság lényegi különbsége, hogy az utóbbi esetben továbbra is követelmény annak fennállása, hogy a kérelem alapjául állított jogsértés a kérelmező jogát vagy jogos érdekét sérti vagy veszélyezteti, míg a kamarák és érdekképviselési szervezetek tekintetében a törvény ilyen feltételt nem támaszt. Lényeges különbség továbbá az is, hogy a kamarák és érdekképviselési szervek csupán a jogsértő ajánlati, ajánlattételi felhívást, részvételi felhívást, közbeszerzési dokumentációt és ezek módosításait támadhatják, tehát nincs mindenre kiterjedő jogorvoslati joguk. Továbbá – ahogy arra a Kommentár is rámutat – „A Kbt. nem általános jelleggel ruházta fel valamennyi érdekképviselési szervezetet arra, hogy közbeszerzéssel összefüggésben jogorvoslati kérelmet nyújthasson be. (...) A jogalkotó szűkítő, minősítő feltételként azt támasztotta, hogy „a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű” legyen a kamara, illetve az érdekképviselési szervezet. A kamara, illetve az érdekképviselési szervezet abban az esetben jogosult jogorvoslati kérelem benyújtására, ha a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységet végez.” Mindebből a jogalkotó azon szándéka tükröződik, hogy a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységet végző kamarák és érdekvédelmi szervezetek számára – azok szakmai kompetenciájára támaszkodva – a közérdekű jogvédelmi fellépés lehetőségét

biztosítsa a közbeszerzési eljárás egy olyan időpillanatában, amikor egy szakmailag esetleg hibás kiírás a lehető legkisebb érdeksérelem mellett legyen orvosolható.

- [47] Erre tekintettel az alperes helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű felperes kérelmezői jogosultságának nem feltétele a közvetlen jog vagy érdeksérelem fennállása. A II. rendű felperes a keresetben is alaptalanul érvelt azzal, hogy az I. rendű felperes jogorvoslati eljárás megindítására való jogosultsága csak abban az esetben lenne megállapítható, ha az általa képviselt egy adott közbeszerzési eljárás potenciális ajánlattevői lehetnek, esélyük lehet nyertes ajánlatot tenni. Ilyen tartalom a Kommentárból vagy az új rendelkezést eredetileg bevezető közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény indoklásából sem olvasható ki. Az alperesnek tehát ebben az esetben csak azt kellett vizsgálnia, hogy a II. rendű felperes tevékenysége összefügg-e a közbeszerzési eljárás tárgyával.
- [48] A közbeszerzési eljárás tárgya a jelen ügyben egy olyan építési beruházás volt, amely egy csapadékvízvezető árok – mint vízgazdálkodási építmény – rekonstrukciójára irányult, melynek megvalósításához erre kompetenciával rendelkező mérnöki jogosultságú szakember részvétele szükséges. Ez egyértelmű abból is, hogy a II. rendű felperes – a felhívás III.1.3) pontja szerint – szakmai alkalmassági követelményként írta elő az MV-VZ, vagyis vízgazdálkodási építmények szakterület jogosultsággal rendelkező felelős műszaki vezető szakember részvételét. A II. rendű felperes nem vitatta az alperes azon megállapítását, a közbeszerzés tárgyát képező építési beruházás részét képezi a mérnöki munka, tervezés, tervellenőrzés, beruházás lebonyolítás, műszaki szakértések, mérnöki szakértelem biztosítása, felelős műszaki vezetés, műszaki ellenőrzés, organizáció stb., amely tevékenységek az I. rendű felperes tevékenységével egyértelműen összefüggő, mérnöki szakértelmet is igénylő tevékenységek. Okszerűtlenül érvelt ugyanakkor azzal, hogy a Kbt. 8. § (3) bekezdése szerint építési beruházásnak a kivitelezési és a tervezési tevékenység minősül, tekintettel arra, hogy az ajánlat érvényességi követelményeként maga írta elő a vízgazdálkodási mérnöki közreműködés szükségességét felelős műszaki vezetői pozícióban, mely kétségtelenül a kivitelezés során végzendő lényeges tevékenység. Értelmezhetetlen ezért az a kijelentése, hogy „a felelős műszaki vezetői tevékenység nem minősül építési beruházásnak”.
- [49] Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a Méptv. 24. § (1) bekezdése értelmében mérnöki és építészeti tevékenységet – így felelős műszaki tevékenységet is – csak az folytathat, aki kamarai tagsággal rendelkezik, így a kamara tevékenységével való összefüggés fennáll arra tekintettel, hogy az előírt szakemberek felett az I. rendű felperes gyakorolja a szakmai felügyeletet (engedélyezés, névjegyzékbe vétel stb.). A bíróság rámutat, hogy a 266/2013. Korm. rendelet 5. § (4) bekezdés *b)* pontja szerint a 3. § (1) bekezdés *e)* és *f)* pontja szerinti szakmákhoz (építési műszaki ellenőrzés és felelős műszaki vezetés) tartozó szakterületeken másodfokon az I. rendű felperes főtitkára folytatja le a szakmagyakorlási tevékenységgel kapcsolatos – 24. § (1) bekezdése szerinti – eljárásokat (szakmagyakorlási tevékenység engedélyezése, folytatásának megtiltása, bírság kiszabása stb.), ha a kérelmező a mérnöki kamara tagja, vagy mérnöki szakképzettséggel rendelkezik. Az alperes továbbá – a Méptv. 32. § (3) bekezdése alapján – arra tekintettel is helytállóan állapította meg az I. rendű felperes kérelmező jogosultságát, hogy egyúttal a mérnöki és építészeti tevékenységet folytatók érdekképviselői szervének is minősül. A bíróság e körben nem fogadta el a II. r. felperes azon érvelését, hogy az I. rendű felperes nem a közbeszerzés tárgyával (vagyis az építési beruházással) kapcsolatban végez érdekképviselői tevékenységet, hanem szolgáltatást végző mérnököket képvisel.
- [50] A Kbt. „közbeszerzés tárgyával összefüggésben” feltételének a bíróság megítélése szerint is megfelel az olyan kamara vagy érdekképviselői szervezet fellépése, akinek a tagjai a közbeszerzés tárgya szerinti beruházásában szükségképpen részt vesznek. Az alperes e körben helytállóan utalt arra, hogy a felperes álláspontja azért sem elfogadható, mert a felperesi logikát követve az I. r. felperes építési beruházás esetén soha nem lehetne jogosult jogorvoslati kérelmet benyújtani annak ellenére, hogy minden építési beruházás mérnöki

szakértelmet igénylő összetett folyamatok eredménye. Mindezek alapján a II. rendű felperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az I. rendű felperes nem felel a Kbt. 148. § (2) bekezdése szerinti feltételnek. Az alperes jogszerűen utasította el az II. rendű felperes eljárás kifogását és ennek megfelelően jogszerűen fogadta be az I. rendű felperes jogorvoslati kérelmét.

- [51] Tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes jogorvoslati kérelme érdemi elbírálását a fentiek alapján az alperes jogszerűen végezte el, a bíróság ezt követően az I. rendű felperes kereseti hivatkozásait vizsgálta.
- [52] A jogorvoslati kérelemre induló eljárásokban az alperes a jogorvoslati kérelemhez, az abban foglalt kérelmi elemekhez – a hivatalbóli kiterjesztés lehetőségétől eltekintve – kötve van, a bíróság pedig a Kp. 4. § (3) bekezdés *a)* pontja alapján az alperes határozata jogszerűségét a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint, vagyis az alperes határozatának megvalósítása időpontjában fennálló tények alapján vizsgálhatja, ezért a jelen perben már nem vitathatóak olyan kérdések, amelyek nem képezték az alperesi jogorvoslati eljárás tárgyát. Ebből következően a bíróság a jelen perben nem vizsgálhatta, hogy jogsértő volt-e az MV-M szakember szakmai tapasztalatának – az alkalmassági kritériumon felül – értékelési szempontként történő figyelembevétele is, mert erre az I. rendű felperes a jogorvoslati kérelmében még nem hivatkozott. Mivel ez a kérdés kívül esett az alperes vizsgálati keretein, az a jelen közigazgatási perben sem támadható.
- [53] Ezt követően a bíróság az alperes hatáskörgyakorlásával és az eljáró tanács szakértő tagjának kompetenciájával összefüggő vitákat vizsgálta.
- [54] A Kbt. 146. § (2) bekezdése előírja, hogy az eljáró tanács tagjait úgy kell kijelölni, hogy legalább két tagnak jogi szakvizsgával, legalább egy tagnak – európai uniós támogatással érintett közbeszerzési ügy esetén – az európai uniós támogatásból megvalósuló beszerzésekkel kapcsolatos tapasztalattal, további egy tagnak pedig az ügy tárgyával leginkább összefüggő egyetemi vagy főiskolai végzettséggel kell rendelkeznie. A szabályozás célja a „szakértő biztos” előírásával a szakmaiság és a minőségi döntéshozatal garantálása és az eljárás gyorsításának elősegítése azáltal, hogy az eljárásban ne legyen szükség külön Ákr. szerinti szakértő kirendelésére.
- [55] A közbeszerzés tárgya a jelen esetben építési beruházás, ezen belül csapadékvíz-elvezető árok rekonstrukciója, ami kétségtelenül egy vízgazdálkodási létesítmény, amely vonatkozásában a leginkább megfelelő felsőfokú végzettség a vízgazdálkodási mérnök lehet, ugyanakkor a Kbt. az eljáró tanács szakértő tanácstagjával szemben nem azt követeli meg, hogy a beszerzés tárgyának leginkább megfelelő felsőfokú végzettséggel rendelkezzen, hanem azt, hogy az alperes előtt indult közbeszerzési ügy tárgyával leginkább összefüggő végzettséggel rendelkezzen. Az alperes előtti közbeszerzési ügy tárgyát pedig a jogorvoslati kérelemben elbírálandó kérdések, vagyis az előterjesztett kérelmi elemek határozzák meg. A jelen ügyben a felhívásban értékelési szempontként alkalmazott organizációs terv arányosságának, a szakmai alkalmassági követelmények jogszerűségének és a műszaki referenciaelőírásoknak (a jelen perben vitatott 4. kérelmi elem kivül a 3. kérelmi elemben a burkolt árokra vonatkozó referenciaelőírásnak) a vizsgálata azok a kérdések, amelyek meghatározhatták, hogy milyen szakértelem szükséges a jogi és közbeszerzési szakértelmen túlmenően. A vitatott kérdések közül a szakmai jogosultság – ahogyan az I. rendű felperes is hivatkozott rá – jogszabályban szabályozott, annak értelmezése ezért jogi feladat, így azt az eljáró bíróság is annak tekintette. Leginkább az organizációs terv és a műszaki referencia előírás arányosságának megítélése igényelt szakmai hozzáértést, azonban utal arra is a bíróság, hogy az I. rendű felperes sem vitatta az alperes azon megállapítását, hogy a közbeszerzés tárgyát képező építési beruházás nem összetett, műszaki tartalma egyszerű. Tekintve, hogy az alperes eljáró tanácsának szakértő tagja, Bán János építész egyetemi végzettséggel, jelentős építőipari szakmai tapasztalattal rendelkezik és 2015 óta jár el közbeszerzési biztосként építési tárgyú ügyekben, a bíróság megítélése szerint rendelkezik az ügy elbírálásához szükséges „szakértői” tudással, részvétele a tanácsban ezért teljesíti az ügy tárgyával leginkább összefüggő végzettségű tag

törvényi követelményét. Az eljáró tanács megalakítása szabályszerű volt, ami egyúttal azt is jelenti, hogy az alperesnek fennállt a szakértelme a jogorvoslati kérelem elbírálására. A felperes az alperes szakértelmét arra tekintettel kérdőjelezte meg, hogy az alperes a szakmagyakorlás feltételeit tévesen értékelte. Az ügyben vitatott szakmagyakorlási feltételek – ahogy erre a felperes is hivatkozott – a 266/2013. Korm. rendeletben részletesen rögzítésre kerültek, ezért a szakmai alkalmassági követelmények jogszerűségének megítéléséhez az alperes jogász és építész végzettségű tagokból álló tanácsának rendelkeznie kell szakértelemmel. Ebből következően az I. rendű felperes alaptalanul hiányolta az Ákr. 71. §-a alapján szakértő kirendelésének elmaradását. Az alperes nem sértette meg a tényállás tisztázási kötelezettséget azzal, hogy nem rendelt ki szakértőt. Kiemeli a bíróság, hogy az alperes jogértelmezési és tényállás-értékelési tevékenysége helytállóságának kérdése az alperesi döntés érdemi helytállósága kérdéseként vizsgálándó.

- [56] A bíróság – a kereset felépítését követve – első érdemi kérdésként a 2. kérelmi elem tekintetében hozott alperesi döntés megalapozottságát vizsgálta.
- [57] E körben az alperesnek a Kbt. 65. § (3) bekezdése alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a II. rendű felperes a szakmai alkalmassági követelmények meghatározását az esélyegyenlőségre, az egyenlő elbánásra és a verseny tisztaságára vonatkozó alapelvek figyelembevételével mellett a közbeszerzés tárgyára korlátozta-e és azokat – a közbeszerzés becsült értékére is tekintettel – legfeljebb a szerződés teljesítéséhez ténylegesen szükséges feltételek mértékéig írta-e elő.
- [58] A bíróság hangsúlyozza, hogy az alkalmassági követelmények előírásainak a fenti feltételek együttesének kell megfelelniük, tehát nem csak azon feltétel vizsgálata szükséges, hogy az előírt alkalmassági követelmények megfelelnek-e a közbeszerzés tárgyának, hanem egyúttal annak is, hogy szükségesek-e ténylegesen a szerződés teljesítéséhez, továbbá kifejezett figyelemmel kell lenni arra is, hogy az alkalmassági követelmények meghatározása az esélyegyenlőségre, az egyenlő elbánásra és a verseny tisztaságára vonatkozó alapelvek figyelembevételével történt-e. Kiemeli a bíróság azt is, hogy a kógens jogszabály az alkalmassági követelmények meghatározásáról beszél, ezért több alkalmassági feltétel együttes alkalmazása során azok együttesének kell megfelelnie a szükségességi kritériumnak, nem lehet tehát eltekinteni annak figyelembevételétől, hogy az egyes alkalmassági követelmények egymásra is tekintettel szükségesek-e.
- [59] Az alperes azt állapította meg határozatában, hogy a közbeszerzés tárgyát képező építési beruházás nem összetett, műszaki tartalma egyszerű, értéke az építési beruházások között viszonylag alacsony; rögzítette, hogy opcióként előírásra került 2 db 25 tonna teherbírású előfejjel épített 6 m széles híd építése; megállapította továbbá a 266/2013. Korm. rendelet szerint, hogy az MV-M jogosultsággal rendelkező szakember által végezhető felelős műszaki vezetői feladatok között szerepel „Az építményhez szerkezetileg vagy funkciójában kapcsolódó [...] műtárgyépítési [...] munkáinak felelős műszaki vezetése.” Bár az alperes ezen megállapításai önmagukban helytállóak, azokból nem következik okszerűen az a határozatban rögzített következtetés, hogy az MV-M jogosultság, vagyis az M/1.2) alkalmassági feltétel feltétlenül szükséges volt a közbeszerzés tárgyát képező feladat ellátásához. Lényeges hiányossága az alperes értékelésének, hogy nem volt figyelemmel az egyidejűleg előírt másik, M/1.1. szakmai alkalmassági követelményre, az MV-VZ mérnöki jogosultság előírására, amelynek szükségességét az I. rendű felperes sem vitatta.
- [60] Az MV-VZ jogosultságú szakember tekintetében a 266/2013. Korm. rendelet 1. számú melléklete a következőképpen határozza meg a szakmagyakorlási jogosultsággal végezhető feladatokat (VI. szakma, felelős műszaki vezetés, 3. rész 7. pont): „Vízgazdálkodási építmények (vízi létesítmények) és az azokhoz szerkezetileg vagy funkcionálisan kapcsolódó építményrészek, mérnöki létesítmények – az 1. részbe tartozó építmények kivételével – építési-szerelési munkáinak felelős műszaki vezetése. Korlátozás nélkül végezhető a felelős műszaki vezetői tevékenység az alábbi építmények építési-szerelési munkái esetén: a) duzzasztó- és vízerőmű, hajózsilip, árvízkapu, kikötői partfal, b) öntözőtelep, öntözőcsatorna,

halastó, tógazdaság, c) víziközművek közüzemi hálózatai, beleértve az ipari, ivó- és tűzvíz hálózatot, az egyesített és elválasztott rendszerű csatornahálózatot, a nyílt és zárt rendszerű csapadékvíz-elvezető hálózatot és tározót, d) szennyvíztisztító telep, víztermelő telep, vízkezelő építmény, víztároló, hévízhasznosítási építmény, e) árvízvédelmi töltés, árvízvédelmi fal és műtárgyai, f) belvízvédelmi csatorna és műtárgyai, szivattyútelep, g) folyó- és tószabályozási mű, partvédmű, h) vízrendezési és vízkormányzó földmű és műtárgyai, i) árvízvédelmi szükségértározó, tározó, záportározó és műtárgyai és j) közüzemi ivóvízellátást, továbbá ásvány- és gyógyvíz beszerzést szolgáló kút, hévízkút műtárgya és minden 100 m-nél mélyebb kútnak minősülő építmény.” A hidakkal, mint műtárgyakkal kapcsolatos műszaki vezetési tevékenység pedig nincsen rögzítve a jogszabály ezen pontja által hivatkozott 1. részbe tartozó építmények között.

- [61] A fenti meghatározás alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy mivel a jelen közbeszerzésben előírt feladatok közül mind az opcióként előírt hidak, mind az I. rendű felperes által hivatkozott, az árok iránytöréseinek terméskő burkolatú kialakítása olyan építmények, amelyek szerkezetileg vagy funkcionálisan kapcsolódnak a beruházás fő tárgya szerinti vízelvezető árokhoz, MV-VZ jogosultsággal az építési-szerelési munkáinak felelős műszaki vezetése elvégezhető. A bíróság tekintettel volt arra is, hogy az MV-VZ jogosultsággal rendelkező mérnök olyan építmények építési-szerelési munkáinak felelős műszaki vezetői tevékenységét láthatja el korlátozás nélkül, mint például a duzzasztó- és vízerőmű, kikötői partfal vagy folyó- és tószabályozási mű, ezért a bíróságnak nem volt kétsége afelől, hogy akár a vízelvezető árok fölé építendő, 25 tonna teherbírású előfejjel épített 6 m széles híd, akár az árok iránytöréseinek terméskő burkolatú kialakítása építési-szerelési munkáinak felelős műszaki vezetői tevékenységét is megfelelő szakértelem birtokában ellátni jogosult. Az I. rendű felperes tehát megalapozottan hivatkozott arra, hogy valamennyi, a beruházás fő tárgyához funkcionálisan kapcsolódó építményrész esetében az MV-VZ kódjelű jogosultsággal rendelkező szakember eljárhat. Ebből következően pedig az ezen feladatokra előírt további szakember, így az M/1.2. pontban előírt MV-M jogosultsággal rendelkező felelős műszaki vezető bevonása a szerződésbe szükségtelen, és emiatt az már nem releváns kérdés, hogy MV-M jogosultsággal az opcióként meghatározott hidak felelős-műszaki vezetése elvégezhető-e vagy sem.
- [62] Az alperes a vitatott alkalmassági feltétel jogszerűségét a Kbt. 65. § (3) bekezdése alapján nem megfelelően értékelte, ezért jogsértően állapította meg, hogy a II. rendű felperes az MV-M jogosultságú szakemberrel kapcsolatos műszaki szakmai alkalmassági követelmény előírásával nem sértette meg a Kbt. 65. § (3) bekezdését. Tekintettel arra, hogy a 2. kérelmi elemre vonatkozó alperesi döntés jogsértőnek minősül, a bíróság az ezzel kapcsolatos további felperesi érveléseket már nem értékelte.
- [63] Az 1. kérelmi elem tekintetében a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes hiányosan, illetve tévesen értékelte-e az organizációs terv előírásának Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti alapelveknek való megfelelését.
- [64] A Kbt. 76. § (6) bekezdés c) pontja szerint az értékelési szempontoknak biztosítaniuk kell a 2. § (1) - (5) bekezdésében foglalt alapelvek betartását. A Kbt. 2. § (2) bekezdése alapján az ajánlatkérőnek esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot kell biztosítania a gazdasági szereplők számára és arányos módon kell eljárnia a közbeszerzési eljárás során.
- [65] A határozat 110. pontjában az alperes a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti értékelést végzett, amit részletesen rögzített indokolásában. Az organizációs tervre vonatkozó ajánlatkérői elvárást – a gazdasági szereplők esélyegyenlősége vizsgálata körében – összevetette a közbeszerzés tárgyával és rögzítette az ezzel kapcsolatos megállapításait. Emellett értékelte az I. rendű felperes aránytalanságra hivatkozását a súlyszámok alapján is. Ezért az I. rendű felperes iratellenesen hivatkozott arra, hogy az alperes kizárólag a pontozási táblázat matematikai mérhetőségét vizsgálta, de teljesen figyelmen kívül hagyta a Kbt. 2. § (2)

bekezdése alapján történő értékelést. Nem volt megállapítható, hogy az alperes az Ákr. 62. §-a sérelmével hiányos értékelést végzett.

- [66] Ami az értékelés helytállóságát illeti, figyelembe kellett venni a közbeszerzés tárgya szerint elvégzendő feladatokat és az organizációs terv követelményeit, mely utóbbiakat a felhívás VI.3.4) „További információk” 24. pontja tartalmazta a fenti tényállási részben rögzítettek szerint. Az alperes nem vitatta, hogy az építési feladatok elvégzésének helyszíne külterületi mezőgazdasági művelésű földrészletek határában van. A bíróságnak ezért azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a közbeszerzés tárgya, konkrétabban a helyszín és az elvégzendő munka jellege, valamint az organizációs tervvel szemben támasztott ajánlatkérői elvárások összevetése alapján tévesen állapította-e meg, hogy a II. rendű felperes nem támasztott a közbeszerzés tárgyához képest aránytalan elvárást a gazdasági szereplők felé és ezáltal nem sértette meg az esélyegyenlőségi elvet.
- [67] A bíróság elsőként azt rögzíti, hogy nem volt helyénvaló azon I. rendű felperesi okfejtés, hogy a kivitelezési helyszíneken korlátlanul rendelkezésre állnak a munkavégzéshez szükséges szabad területek. A fényképeken is bemutatott mezőgazdasági használatú földrészletek tulajdonosi-, használati viszonyainak azonosságai építmények hiányában sem magától értetődőek, ezért eleve azok „szabad és korlátlan” használatával nem lehet alappal számolni.
- [68] A bíróság álláspontja szerint a felvonulási területigény m²-ben történő meghatározásának előírása nem túlzó követelmény, hanem a felelős előkészítés és tervezés szükségszerű eleme. Az ajánlatkérőnek gondoskodnia kell arról, hogy az igénybe veendő terület az adott helyszínen a szükséges ideig megfelelően rendelkezésre álljon, szükség esetén erre vonatkozó megállapodásokat kell kötnie a terület jogosultjaival és engedélyeket kell beszereznie az érintett hatóságoktól. Ugyanez vonatkozik az anyagtárolások, depók, hulladéktárolások és hulladékgyűjtések, építőgépek elhelyezésének helyszíneire. Ez utóbbi esetben nem túlzó elvárás, hogy annak tervezése a jogszabályi előírásoknak is feleljen meg. A járművek biztonságos közlekedésének megtervezése (útvonalak, be- és kihajtási rend, ütemezés), különösen a felvonulási terület és a kivitelezési munkaterületek között, nem csak a kivitelezők biztonságos munkavégzésére, hanem az annak közvetlen környezetét (utakat, mezőgazdasági földrészleteket) használók biztonságának és érdekeinek védelmére is szolgál. Az I. rendű felperes által hivatkozott és fényképeken bemutatott azon körülmény, hogy a kivitelezés szántóföldek mentén történik, nem teszi szükségteenné ezt az elvárást különös tekintettel arra, hogy a fokozott veszélyességű építőipari gépek mellett ugyancsak fokozott veszélyességű mezőgazdasági munkagépek is közlekedhetnek a munkavégzési területen. A munkabiztonsági létesítmények és a legközelebb eső segítségnyújtó hely(ek) ismerete is szükséges elemei a közbeszerzés tárgya szerinti kivitelezés biztonságának. A munkafolyamatok megtervezése, az egyes részmunkák összeegyeztetése, időbeli ütemezése is szükségképpen eleme minden olyan kivitelezésnek, amely több munkafolyamatból áll, ez a megvalósítás hatékonyságát szolgálja. Ezért ennek bemutatása az organizációs tervlapon és leírásban, valamint a műszaki ütemtervben való megjelenítése sem tekinthető túlzó elvárásnak, ezzel ugyanis az ajánlatkérő felmérheti egyrészt az ajánlattevők képességét a szervezett munkavégzésre, másrészt a kivitelezés időszerű megvalósíthatóságát, később pedig lehetővé teszi számára a kivitelezési folyamatok időszerűségének figyelemmel kísérését is. A bíróság egyetértett az alperes azon megállapításával, hogy mivel a II. rendű felperes olyan építőipari gazdasági szereplők jelentkezését várja a kivitelezési munkák elvégzésére, akiknek bizonyos fokú tapasztalata van az ilyen jellegű munkákkal kapcsolatban, elvárható az elvégzendő kivitelezési munka organizációs tervének elkészítése, különös tekintettel arra is, hogy a megadott tartalmi elvárások valóban sorvezetőként használhatók. Az organizációs terv ez esetben nyilvánvalóan egyszerűbb felépítésű, mint egy fővárosi belső kerületben folyó építési beruházásnál, a terv részletezettségében a kivitelezés léptéke, a környezet és technológiai komplexitás szükségszerűen megmutatkozik. A jelen ügyben vizsgált organizációs tervre vonatkozó előírások egyetlen pontja sem tartalmaz olyan elvárást, amelyet

egy külterületi árokrekonstruációs beruházás esetén ne kellene figyelembe vennie a kivitelezőnek, ezért az elvárás nem minősül sem aránytalannak, sem versenykorlátozóknak, amit az alperes helytállóan állapított meg.

- [69] Az értékelési módszer versenyhátrányt eredményező hatására az I. rendű felperes a jogorvoslati kérelmében még nem hivatkozott. Az organizációs terv előírását kiemelten arra tekintettel tartotta kritikusnak, mert az az értékelése szerint rendkívül magas érvénytelenségi kockázatot teremt az ajánlattevők számára ahhoz képest, hogy „A mindössze 2-es súlyszám a 100-ból arra utal, hogy az organizációs terv valós értékelési szerepe marginális. A szempont funkciója vélhetően nem a minőségi differenciálás (hiszen 2 pont alig befolyásolja a végeredményt tiszta versenyben), hanem egyfajta szűrő kritérium alkalmazása.”. Ettől eltérően a keresetben már azt állította, hogy az organizációs terv abszolút minősítési kategóriák szerinti pontozása – az árszempont relatív módszeren alapuló pontozása mellett – azt eredményezheti, hogy az organizációs terv, mint minőségi értékelési szempont versenydöntő jelentőségűvé válik. Figyelemmel arra, hogy ilyen tartalmú hivatkozása az I. rendű felperesnek a megelőző eljárásban nem került előadásra, a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt előírás alapján ezt a kifogást a perben már nem vehette figyelembe, a bíróság ezért mellőzte a peres felek által e körben előadott matematikai levezetések összevetését is.
- [70] Mindezek alapján a bíróság nem találta megalapozottnak az I. rendű felperes azon hivatkozását, hogy az alperes az 1. kérelmi elem alapján jogsértően állapította meg a Kbt. 76. § (6)-(7) bekezdései és a Kbt. 2. § (2) bekezdés megsértése hiányát.
- [71] A 4. kezdeményezési elemben kifogásolt közműkiváltási referencia szükségessége tekintetében az alperes helytállóan állapította meg azt, hogy a közbeszerzési felhívásban és dokumentációban előírt feladatok körébe tartozik egy darab gázvezeték kiváltása, az a teljesítendő szerződés részét képezi. A referenciakövetelmény ezért megfelel a Kbt. 65. § (3) bekezdése azon követelményeinek, hogy a közbeszerzés tárgyára korlátozódik és a szerződés teljesítéséhez ténylegesen szükséges feltételnek minősül. Az I. rendű felperes alaptalanul érvelt azzal, hogy ezen referencia előírása arra tekintettel aránytalan és szükségtelen, mert a keresztező közműveket (mint a vizsgált, 1,1 km-es szakaszon található mindössze 1 db gázvezeték) csupán megóvni kellene, annak kiváltása technológiailag életszerűtlen és indokolatlan, ugyanis a gázvezeték kiváltás egyértelmű előírása volt az ajánlatkérőnek, amit pedig az I. rendű felperes a jogorvoslati kérelmében nem támadott. A felek egyezően adták elő, hogy a gázvezeték kiváltást ténylegesen csak a közműszolgáltató által minősített vállalkozó végezheti, tehát ezen munkálatra az ajánlattevőknek szükségképpen be kell vonniuk alvállalkozót. Tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes lehetővé tette a referencia különböző szerződésekkel való igazolhatóságát, az ajánlattevő az alkalmasság igazolásához szükséges referenciát pedig nem csak saját korábbi szerződésével, hanem az alvállalkozója korábbi teljesítésével is igazolhatja – ugyanis ezt a Kbt. 65. § (7) bekezdése (összhangban az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 31-i az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004/18/EK Irányelv 48. cikk (3) bekezdésével) lehetővé teszi – az egyenlő esélyű ajánlattétel követelménye ezen az alapon sem sérülhetett. Az alperesnek a kérelmi elem elbírálásához nem kellett figyelembe vennie, hogy a közműkiváltási műszaki tartalom szerepel-e a kiviteli tervlapokon és ez mennyiben felel meg a jogszabályi előírásoknak, mert a kérelmi elemnek nem ez volt a tárgya. A bíróság ezért nem fogadta el, hogy a 4. kérelmi elem vonatkozásában az alperes a tényállástisztázási kötelezettség sérelmével alaptalan döntést hozott.
- [72] A fentiek alapján a bíróság az alperes határozatának az I. rendű felperes 2. kérelmi elemére vonatkozó részét – a Kp. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján – megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte, míg a II. rendű felperes keresetét, valamint az I. rendű

felperesnek az 1. és a 4. kérelmi elemre vonatkozó alperesi döntés jogszerűségét vitató keresetét, mint alaptalanokat – a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján – elutasította.

- [73] Az alperesnek a megismételt eljárásban kizárólag az I. rendű felperes 2. kérelmi eleme tekintetében kell új eljárást lefolytatnia és új döntést hoznia azzal, hogy a bíróság fenti értékelésének megfelelően meg kell állapítania, hogy a II. rendű felperesnek a felhívás III.1.3) pontjában előírt M/1.2. szakmai alkalmassági követelménye a Kbt. 65. § (3) bekezdésébe ütközik és ennek alapján szükséges a Kbt. 163. § (2)-(3) bekezdései szerinti, a jogszerűség helyreállításához szükségesnek ítélt jogkövetkezményt alkalmaznia.
- [74] Az I. rendű felperes az alperessel szemben 1/3 részben lett pernyertes, 2/3 részben pervesztes, míg a II. rendű felperes teljes egészében pervesztes, ezért – a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdése szerint, tekintettel arra is, hogy az I. rendű felperes perköltséget nem igényelt – az I. rendű felperes az alperes vele szemben felszámított perköltsége 2/3 részének, míg a II. rendű felperes az alperes vele szemben felszámított perköltsége egészének a megtérítésére lenne köteles. Az alperes azonban tévesen jelölte meg a perköltségigénye jogalapját, mivel a jelen ügy nem meghatározható pertárgyértékű, valamint az IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint a képviselőt ellátásához szükséges munkaórák számát nem jelölte meg, ezért a Pp. 81. § (2) bekezdésnek megfelelő felszámítás hiányában a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a perköltsége összegét a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján meghatározza és annak megfizetésére a felpereseket kötelezze.
- [75] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti 30.000-30.000 forint összegű eljárási illeték az I. rendű felperes Itv. 5. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti, a II. rendű felperes Itv. 5. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti és az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés *c*) pontja szerinti teljes személyes illetékmentességére tekintettel – a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján – az állam terhén marad.
- [76] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. szeptember 29.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k.	dr. Váczi Katalin s.k.	dr. Winklerné dr. Nóvák Ildikó s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró